

UIT MIJN OUDE DOOS – DEEL 5

door **Simon IPPEL**

Ik ben wat laat, maar over de overstroming in de nacht van 31 januari op 1 februari 1953 heb ik nog het een en ander te vertellen.

De zaterdagavond van 31 januari was er een feest van de ziekenbond in "Het Witte Paard".

Toen we buiten kwamen merkten we dat de golven van de zee over de dijk sloegen. Maar dat was iets normaals zodat wij er geen aandacht aan schonken.

Dus nog een pintje gaan drinken bij familie in café "Des Ardennes"¹ bij Magriet Vandecasteele.

Op zeker ogenblik zag men klanten met hun schoenen en kousen in de hand binnen komen, tot groot plezier van de cafégängers. Maar hun lach verstomde snel toen men vertelde dat het water in de straten liep, alleen de voetpaden waren nog begaanbaar.

Snel onze drank uitgedronken en de straat op, want kort daarop liep ook het café onder water. De uitbaatster was met een trekker begonnen het water buiten te houden, maar dat was onmogelijk. Wij ook maar vluchten met kousen en schoenen in de hand in de richting van de bassings² alwaar we het water met gulpen in de stad zagen lopen.

Thuis gekomen merkten we dat er geen elektriciteit meer was. Mijn vader diende gaan werken bij de firma Snauwaert en ik moest naar mijn tante Leonie en nonkel Pol die op de hoek van de Verlorenstraat en de St. Niklaasstraat woonden. Verder moest ik nog eens binnen springen bij nonkel Jan en tante Julia die een huisje hadden in de St. Niklaasstraat;

Aan den Hof gekomen moest ik ook mijn schoenen en kousen uitdoen om verder door te kunnen. Gelukkig was er een bootje dat mij mee nam en afzette in de Christinastraat.

De zwanen in de hof hadden nu zeer veel ruimte en alle straten stonden onder water.

Toen kwam de aanraking met het koude water. Mijn broek opgestroopt en zorgen dat er niets in 't water viel. Ik moest verder tot aan de deur van mijn familie, zij waren zeer verwonderd mij te zien en lieten mij snel binnen. Daar heb ik voor het eerst een jenever gedronken (om mij op te warmen zei nonkel Pol). Gelukkig had niemand iets nodig en kon ik terug naar huis. Na nog wat rond gekeken te hebben, o.a. naar de grote put naast het hotel van de Louisaramp, een bezoek aan de zeedijk en terug naar huis om verslag uit te brengen.

De maandagmorgen ³ trok ik naar mijn werk. Van het diensthoofd kreeg ik meteen een opdracht: aan de Troonstraat de nachtwacht houden samen met een marineman ⁴. Wij moesten om het halfuur de zeedijk gaan inspecteren tussen de ingang van de Paardenkoers en de Northlaan. We kregen enkele zandzakjes om ons te beschermen en ik kan je verzekeren we waren versteven toen de morgen aanbrak! Gelukkig is er niets gebeurd.

¹ Nu ingepalmd door de hoek Aartshertoginnestraat en de Jozef II straat (waar onlangs een groentewinkel was).

² Dokken.

³ Ik was nog maar ongeveer één jaar als stadsbediende in functie.

⁴ Een zekere WEIZE.

De volgende dagen dienden we de pompiers van andere steden te begeleiden om de kelders uit te pompen. Wat ik toen heb gezien is niet te beschrijven. Vooral in de armenwijk, zoals de Schippersstraat en omgeving. Zeer veel mensen sliepen toen nog op matrassen vol met stro en dit in woonkelders. Alles waren ze kwijt.

Heel veel hulp hebben ze dan gekregen van de bovenwonende mensen.

Toen grote fabrieken hun hulp aanboden waren er veel mensen bij die het van dan af nog nooit zo goed hadden gekend: in plaats van op strooi sliepen ze nu op echte matrassen⁵.

Na een paar dagen luidde de taak om met twee personen de schade te gaan opnemen bij winkeliers. We konden niet anders dan opnemen wat zij ons vertelden, wat we dan ook deden. Soms hadden we daar onze eigen bedenkingen bij. Maar we deden wat ons opgedragen was. Het was in elk geval vuil werk en de straten waren nog niet 100% proper.

Onze technische dienst was toen gevestigd in de H. Serruyslaan met het administratief gedeelte in de E. Beernaertstraat. Toen de Koning op bezoek kwam in het voorlopig stadhuis,⁶ heb ik daar toen vlug een foto van genomen.

Stilaan werd alles normaal en konden we ons bureauleven hernemen. In mijn herinnering bleef het vuile werk en de koude die met te beurt waren gevallen, boortsmeulen...

⁵ De merken Beka en dergelijke.

⁶ Nu het gerechtshof aan het Canadaplein.